

[Aksel Larsen.]

en nødvendig Forudsætning for at gennemføre Landbrugets Omlægning. Vi talte for døve Øren, og Arbejdernes Erhvervsraad talte ogsaa for døve Øren, naar det indadtil i det socialdemokratiske Parti arbejdede for tilsvarende Synspunkter. Man vilde ikke høre, man vilde ubetinget opretholde Rentekapitalens ublu Prioritet i den danske Jord og dens Ret til halvårlige Afkastninger derved, at man holdt fast ved de hidtidige Handelsveje, de hidtidige Afsætningsmarkeder og saa lod det danske Folk betale, hvad det kostede, gennem fantastiske Skatter, Tilskud og forskellige Landbrugsordninger.

Hvorvidt der har været andre Grunde til, at man saa stædig holdt fast ved det, man dog maatte kunne se var noget overlevet, skal jeg lade være usagt. Nu er der imidlertid ingen Vej udenom, nu kan man ikke opretholde den Illusion, at Tilstandene for Danmarks Landbrug og Danmarks Eksportforhold er, som de har været siden 80erne, uanset om man ogsaa var villig til ved Skatter paa Befolkningen at yde nok saa store Tilskud til en Landbrugseksport vestpaa. Nu er man tvunget af Kendsgerningerne til at foretage en i høj Grad forsinket Omlægning, og saa har jeg Ret til at sige til den nye højtærede Handelsminister: Maa vi faa Besked om, hvad der er Regeringens økonomiske Politik?

Vi har af den tidligere Handelsminister faaet at vide, at man fører forskellige Forhandlinger med forskellige Lande, og man haaber paa Resultater. Vi ved ikke noget nærmere, men det fylder os med Betæneligheder, naar i alt Fald en stor Del af Regeringspressen og ikke mindst den socialdemokratiske Del af den saavel som det Foretagende, der hedder Hovedorganisationernes Informations- og Propaganda Afdeling, forkortet til H. I. P. A., med voldsom Iver docerer den Opfattelse, at Danmark fra nu af og formentlig for al Fremtid ene og alene maa regne med at have et eneste Land at staa i økonomisk Forbindelse med, hvad Eksport og Import angaar, nemlig Tyskland; naar denne Teori propageres med saa stor Iver, har vi Ret til at blive betænkelige.

Hvis dette var Tilfældet, ja, saa var der formentlig ingen Vej uden om den Politik, det ærede Medlem Hr. Hartel med saa stor Styrke gjorde sig til Talsmand for herfra for lidt siden. Men saadan er det jo ikke. Det er sagt officielt af Regeringen, men det bør ogsaa være reelt saadan, at man søger at skaffe Danmark økonomiske

Forbindelser til alle de Sider og med alle de Lande, hvormed det er muligt at skaffe saadanne økonomiske Forbindelser; og jeg skulde tro, at hvis Regeringen og Myndighederne gør dette uden at være forudindtaget og med den fornødne Energi og Loyaltitet, saa er det muligt at skaffe en endogsaa meget betydelig Lettelse i Danmarks erhvervsøkonomiske Forhold.

Jeg er ikke af den Mening, som det ærede Medlem Hr. Hartel gør sig til Talsmand for, at for Danmark bestaar der nu kun een Mulighed: at skære Industrien ned til et Minimum, ja, vel helst fuldkommen afskaffe den, og basere Landets Økonomi udelukkende paa Landbruget og paa Landbrugseksporten. Jeg tror, at en saadan Tilstand er usund, ja, jeg tror, en saadan Tilstand vilde betyde, at Landet sank ned til at blive en Koloni. Jeg har den Opfattelse, at ogsaa et Land som vort staaer sig bedst ved at have en rimelig Vekselvirkning mellem Landbrug og Industri, og jeg er af den Opfattelse, at Betingelserne for en tilpasset Storingstri i Danmark absolut ogsaa er til Stede under de nye Forhold.

Men det gælder for Regeringen om at handle hurtigt. Vi har i de forløbne tre Maaneder set, at vore Nabolande — og jeg tænker her ikke mindst paa Sverige — har udvist en kolossal Hurtighed, Smidighed og Energi, hvisaarsag man i Sverige mener at kunne regne med endogsaa meget store Resultater af de nye Forbindelser, man selv er med til at aabne. Jeg tror, at noget lignende kan gøres for Danmarks Vedkommende, men jeg maa erkende, at den Regering, der sad til for nylig, har ikke været for hurtig eller for energisk. Jeg ved ikke, hvordan den nye har det i den Henseende, og derfor er det, jeg herfra spørger Regeringen: Maa vi faa Besked om Regeringens økonomiske Politik?

Det er ganske givet, at alene hvis Danmark maksimalt udnytter Mulighederne for Vareomsætning med de Lande, hvortil der i Øjeblikket staaer Handelsveje aabne, Tyskland, Mellem- og Sydeuropa, Skandinavien, Sovjetunionen og via Sovjetunionen til Asien, kan der findes Udveje, hvor mange i Øjeblikket synes, at der ingen Udveje er.

Jeg anmoder om at faa Oplysninger fra Regeringen om dette. Jeg henstiller meget kraftigt, at man i Danmarks Interesse lægger sin Politik an efter de Linier, jeg her har forsøgt at trække op. Men jeg siger saa igen, at vi, uanset hvilket Svar der maatte blive givet paa dette, ikke kan være med til at give den Regering, der smykker sig med Betegnelsen den danske